

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe jumătate de an	50 „		până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200	
Pe un pătrar de an	25 „		de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Le	
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

PARTEA OFICIALĂ.

Din cuvintele scripturii.

Nr. 2583 E ex 1926.

Cătră Prea On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

On. Oficii parohiale se invită a atrage luarea aminte a tinerilor, ce vor fi primiți în Institutul teologic, că ei vor trebui să locuiască în cursul studiilor în internatul diecezan.

Elevii de teologie, cari locuiesc în internat au să plătească o taxă de întreținere lunară de 1000 (unamie) Lei. Această taxă se va plăti lunar și anticipativ.

Elevii internați sunt obligați a plăti această taxă indiferent dacă sunt bursieri sau nu. Intrucât primesc bursă, aceasta se va estrada la timpul său.

La întrarea în internat e dator fiecare elev să deponă o cauțiune de 100 (unasută) Lei, pentru stricăciunile, ce eventual le-ar face la internat.

Consistoriul diecezan își rezervă dreptul de a urca taxa de întreținere în mod corespunzător, dacă s'ar urca pe piață prețul alimentelor.

Caransebeș, la 21 Iulie 1926.

Filaret Musta

Arhieru-Vicar episcopesc

„După făgăduința lui, așteptăm cer nou și pământ nou în care să domnească dreptatea”.
(II Petru 3°).

Ceeace eră natural să se petreacă cu învățătura Domnului de îndată ce a pătruns în lume, nu s'a putut înlătura. S'au împărțit părerile asupra înțelesului cuvintelor Domnului. Și din această împărțire au ieșit eresurile, sectele și atâtea învățături false.

Asemenea învățături s'au arătat chiar din cel dintâiu veac al creștinismului. De aceia Apostolii ca stejari neobosiți ai păstrării adevăratei credințe și învățături au scris creștinilor scrisorile pe care le avem noi în Noul Testament.

Intre aceste scrisori, avem și acele scrise de apostolul Petru. În a doua scrisoare a lui, citim cuvintele puse aci la început, în care spune că creștinii așteaptă un cer și un pământ nou.

Cuvintele acestea au deșteptat atunci ca și azi gândurile și inimile credincioșilor. Ele nu erau noi, ci vechi și cunoscute. Isaia proorocul în cap. 65 v. 17 vorbește de cerul și pământul nou, în care va domni veselia, care va veni mai târziu peste poporul ales al Domnului. Tot Isaia zugrăvește în acel capitol, acele vremi, când avea să fie un cer și un pământ nou cu cuvinte frumoase cari se lipeau de sufletul omului și le dorea cu înfocare. În acea vreme, zice Isaia, leul și mielul vor paște împreună, leul va mânca pae cu boul și nu va fi nici un rău pe pământ.

Ce eră mai natural decât că creștinii doreau cu înfocare acele vremi așa de frumos zugrăvite

• Filaret •

de proorocii lor. Și asenenea făgăduinți „mari și de mare preț“ cum le numește însuși apostolul Petru, ei așteptau să se împlinească.

Venirea a doua a Domnului era împlinirea acelor așteptări.

Dorul nespus de mare, ce ardea sufletele credincioșilor, ca venirea Domnului să fie cât mai curând, făcea pe mulți să înțeleagă greșit cuvintele Domnului că va veni „de grabă“, sau „curând“. Era foarte natural ca în vremi grele de suferință și dureri cei obidiți să creadă că Domnul să vină cât de curând, căci atunci va fi „un cer și un pământ nou“, în care să domnească dreptatea“.

Acestora le scrie Petru că „va veni ziua Domnului ca un fur noaptea“, adică pe neașteptate. Când va veni acea zi noi nu știm, cum n'atr știut-o nici sfinții apostoli. Socotelile când va fi ziua Domnului, le lăsăm pe seama sec-tanților rătăciți, care au dat greș până acum și vor da de-a pururea. Dacă sunt și azi suflete slabe cari le dau crezământ nu e de mirare. Atunci, ca și astăzi, lumea dorește un cer nou și un pământ nou. Orice om nu este mulțumit cu starea în care se află. Sufletul lui dorește de-a pururea altceva. Așa a fost de când e lumea și va fi cât va ținea lumea, căci așa a voit Domnul.

Să nu se creadă că numai cei obidiți și nevoiași doresc un cer și un pământ nou! Și oamenii bogați și chiar învățați doresc un cer și un pământ nou. Iată ce citesc în biografia unui doctor învățat, dar necredincios, — James Simpson — care a făcut și unele descoperiri. El avea tot ce lumea îi putea da: avere, slavă și fericire lumească, sănătate trupească, în fine tot ce credea că-i poștește inima. Ca om cu minte voia să fie și altora folositor. De aceea se ocupa cu deslegarea a multor chestiuni și probleme mari. Cum ajungea la o descoperire, fără să vrea însă, sufletul lui se întreba: „Cu invenția mea am pătruns și am deslegat toate“? Și din ce în ce era mai neliniștit.

Adeseori petrecea nopțile gândind fără să închidă ochii. Într'o noapte, când, obosit, era pe jumătate adormit, i-se arătă în vis mama lui rugându-se lui Dumnezeu. Când s'a deșteptat arătarea mamei lui rugându-se Domnului, l-a făcut să zâmbească. Dimineața a fost chemat

la un bolnav cu care era bun prieten. Pe drum voia să-și explice visul ce avusese. Din acest vis însă vedea numai pe mama sa rugându-se. Celelalte părți ale visului nu le putuse ține minte.

Prietenul său care se bolnăvisese era un om cu o cultură aleasă, cu mai puțină stare ca doctorul, dar creștin adevărat. Boala lui nu era ușoară, dar o suporta cu răbdare și cu o liniște desăvârșită. El luă seama că doctorul era turburat. Intre altele îi zise: „Ce mai vrei dum-neata, care ai de toate în lumea aceasta? Nu cumva vrei un cer nou și un pământ nou, cum se zice la cartea sfântă?“.

Învățatul doctor îl privi lung și răspunse, pe un ton sarcastic, ca toți necredincioșii: „Da! Poate scriptura ta are dreptate. Vreau un cer și mai ales un pământ nou“.

„Bine, răspunse bolnavul, te voi ajuta eu să le găsești. Eu sunt bolnav la trup și tu la suflet“.

Și în adevăr, după multă vreme, în con-vorbiri intime ca între prieteni, inimile lor s'au întâlnit și când prietenul său îi zise: „Vezi că cerul nou și pământul nou sunt în noi înșine“, învățatul doctor grăi: „Așa este“.

Cei, cari au scris viața lui spun că la 1861, la sărbătoarea Nașterii Domnului, în mijlocul familiei și prietenilor, vestitul învățat zise: „Aceasta este cea dintâi sărbătoare binecuvân-tată în viața mea.“

De atunci până la 1870, când a murit, a fost doctor trupesc și sufletesc al suferinților.

* * *

Să ne uităm azi în lume! O goană infri-coșată după tot ce năzuiește în mintea oame-nilor. Zi de zi alte poște, alte dorinți. Dar cu ele alte chinuri. Nimic nu poate zugrăvi mai bine starea de azi a lumii decât cuvintele apos-tolului Petru că lumea dorește „un cer și un pământ nou“.

Apostolul însă spune că în asemenea cer și pământ nou urmează să domnească dreptatea.

Da! Un asemenea pământ în care ar domni dreptatea, traiul ar fi o fericire. Pentru a ne încredința de acest adevăr este nevoie numai de puțină gândire asupra celor ce se întâmplă în lume.

Iată hoțul nedreptățește pe altul, furându-i averea. Ucigașul îi fură viața. Funcționarul necinstit nedreptățește pe atâți cetățeni, când face judecată strâmbă sau fură banul statului. Femeea sau bărbatul desfrânat se nedreptățește unul pe altul și apoi pe copii. Și așa mai departe de ne vom uita la fărădelegile noastre din lume, ne vom încredința, că lipsind dreptatea ne chinuim unii pe alții.

Sufletul nostru dorește cer nou și pământ nou în care să trăim fericiți. Il putem dobândi. Dar cu o condițiune: să ne silim a fi nespurcați și neîntinați și în pace, cum zice tot apostolul Petru (cap. 3, 14).

Nu se află om pe lume, care să nu dorească altă viață de cât aceea care o duce azi. Poate dobândi ce dorește. Avem făgăduința Domnului că pământ nou și cer nou am avea, dacă am vrea.

El însă spune răspicat, prin gura apostolului, că în sub acel cer și pe acel pământ nou trebuie să domnească dreptatea. Când lumea se va hotărî să țină seamă de cuvintele Domnului, atunci cerul și pământul se vor înnoi.

„Dum. ort“).

Pr. Popescu-Mălăești.

Cumulul pensiei cu o nouă retribuțiune.

Cu privire la cumulul din chestiune legea veche de pensii dispunea în articolul 23, că „pensionarul, precum și văduva și orfanii unui pensionar sau funcționar pot cumula pensia cu o nouă retribuțiune sau diurnă de la stat, județ, comună sau administrațiune de utilitate publică, prevăzută în legea generală de pensii“, iar legea cea nouă de pensii votată de corpurile legiuitoare în anul 1925 încă dispune în art. 66, că „pensionarul poate cumula pensia cu o nouă retribuțiune plătită sub orice formă de către stat, județ, comună sau administrațiune de utilitate publică“.

Așadar atât legea cea veche, cât și legea cea nouă de pensii recunoaște cumulul pensiei cu o nouă retribuțiune și aceasta pentru a da și pensionarului posibilitatea de a trăi între împrejurările grele de astăzi.

Dacă cineva a devenit incapabil de muncă

pentru funcțiunea ce a ocupat-o, nu se deschis, ca să mai aibă atâta putere, de a fi în stare să provadă agendele unui alt oficiu, care nu reclamă atâta energie și care oficiu deși mai puțin însemnat, dar în ultima analiză totuși trebuie prevăzut în interesul obștei.

Interesul obștei reclamă pe de-o parte, ca nici pensionarul să nu ducă lipsuri, pe de altă parte, ca și posturile de mână a doua să fie îndeplinite cu bărbați rutinați și de toată încrederea.

Acesta este rostul cumulului despre care ve vorba, care cumul nu e alta decât un fel de dreptate socială, chemată să niveleze și tocmai de aceea e recunoscut atât de legea veche, cât și de cea nouă de pensii.

Dar între cele două legi în ce privește cumulul totuși este o deosebire, căci până când legea cea veche pune condițiunea, că pensia întrunită cu o nouă retribuțiune sau diurnă nu are să treacă peste suma de 300 Lei lunar, până atunci legea cea nouă condiționează cumulul de aceea, că ambele întrunite să nu întrecă retribuțiunea corespunzătoare ultimei funcțiuni, ce a ocupat-o pensionarul la data retragerii sale din funcțiune.

La prima vedere condițiunea pusă atât de legea veche, cât și de cea nouă de pensii, e clară, dacă însă vom analiza mai de aproape această condițiune ne vom convinge, că până când dispozițiunea legii celei vechi e hotărâtă, legea cea nouă de pensii lasă cu privire la cumulul de sub întrebare un gol, care gol nu poate fi altcum întregit decât prin o interpretare cuvenită.

Pornesc dintr'un caz concret.

Un pensionar, fost ofițer superior în armata austro-ungară, fiind pensionar, ca să poată trăi, ocupă în acelaș timp și un post secundar în cancelariile Consistoriului nostru eparhial. În consecință și în consonanță cu principiul cumulului recunoscut de legislația țării, s'a cerut, ca să i-se încuviințeze o retribuțiune nouă pentru prestarea acestui serviciu din urmă.

Ministerul Cultelor așteaptă avizul Direcției Casei pensiunilor, care Casa stă pe punctul de vedere rigid al textului legii, că pensia întrunită cu noua retribuțiune nu poate întrece retribuțiunea corespunzătoare ultimei funcțiuni,

ce a ocupat pensionarul la data retragerii sale din funcțiune.

Chestiunea aceasta din punct de vedere practic se prezintă altcum, decât ca pensionarul să fie mulțumit cu punctul de vedere al Casei pensiilor.

Și iată de ce.

Cu toate, că legea admite cumulul, pensionarul pe baza textului, pe baza literei moarte a legii celei noi de pensiuni, nici când nu o să ajungă ca să beneficieze de urmările binetăcătoare ale cumulului, pentru că pensiunea sa de acum în urma împrejurărilor schimbate e mai mare, decât ce i-a fost retribuțiunea ultimei sale funcțiuni, ce a ocupat la data retragerii sale, urmate înainte de război sau în cursul războiului.

Toți pensionarii mai vechi beneficiază în urma valutei scăzute de astăzi de o pensiune mai mare, decât le-a fost retribuțiunea, când au trecut la pensie.

Aceasta însă nu însemnează, că categoria lor de pensionari, cari cu atât mai ales sunt avizați la ajutor, să fie exclusă dela urmările binetăcătoare ale cumulului, din potrivă cumulul în prima linie trebuie explicat și susținut în favorul lor, căci doară firesc este, că legislatorul să fie avut intenția, de a sprijini prin cumul pe cel mai lipsit.

De aceea pentru soluționarea justă a chestiunii de față, se impune o interpretare echitabilă a dispoziției cuprinse în legea cea nouă de pensiuni și anume în direcția aceea, că cum și ce are să se înțeleagă sub retribuțiunea corespunzătoare ultimei funcțiuni, ce a ocupat funcționarul la data retragerii sale din funcțiune.

N'are nici un înțeles, ca retribuțiunea plătită pensionarului în coroane înainte de război sau în cursul războiului să se calculeze la judecarea cumulului: două coroane la un leu.

Ce a avut un funcționar ca retribuțiune înaintea războiului sau în cursul războiului? Niște coroane, care atunci reprezentau mult, până când astăzi nu reprezintă mai nimic.

Nu zic, că retribuțiunea de atunci a funcționarului să se calculeze în valută aur, deși aceasta ar fi logic și nu o zic pentru a nu jigni pleiada de militari și funcționari activi, cari până acum nici pe de parte n'au ajuns să fie plătită în valută aur.

Dacă însă nu zic ca valuta aur să se ia în considerare, prin aceea n'am confirmat celalalt punct de vedere extrem, care e jignitor pentru interesele bieților pensionari.

Trebuie deci cumpănit și apoi precizat la ce valoare corespunde între împrejurările de astăzi retribuțiunea ultimei funcțiuni, căci numai așa se poate ajunge la o soluțiune mulțumitoare pe toată linia, care soluțiune corespunde într'una și intențiunei ce a urmărit-o legislația atunci, când a aflat de bine să voteze și admită cumulul pensiunii cu o nouă retribuțiune.

Traitul vieții e și în cazul de față barometrul, după care are să se măsoare.

Dispoziția legii celei vechi este precisă, pentru că indică o cifră hotărâtă.

Pe vremea aceea nici nu era greu să se facă aceasta, pentru că stările erau stabile.

Acum ce e drept e mai grea, dar nu e eschisă o precizare, ba în interesul cauzei este chiar de dorit, ca și pe urma textului legii celei noi de pensiuni să se precizeze chestiunea, ceea ce numai pe cale de interpretare se poate face.

Interpretarea se prezintă ca o necesitate imperativă, care interpretare trebuie cât de curând făcută pentru limpezirea chestiunii.

Anume este a se preciza la ce sumă corespunde între împrejurările de astăzi retribuțiunea ultimei funcțiuni, ce a ocupat-o pensionarul la data retragerii sale, bine înțeles cu luarea în considerare a ameliorărilor, ce s'au făcut în cursul timpului la retribuțiunile militarilor și funcționarilor activi, cu alte cuvinte, este a se statori după oarecare cheie, cât ar primi pensionarul ca retribuțiune, dacă ar fi acum activ, calculată retribuțiunea după normele de îmbunătățire aplicate la ceilalți funcționari activi de acum în rangul, pe care la avut pensionarul în clipa trecerii sale la pensie.

În cazul de față nu litera, ci duhul legii este dătător de măsură, iar duhul legii cere, ca să se facă interpretarea legii așa, precum o schițai mai sus.

Acordul final a acestor șiruri, scrise din îndemn de a veni unei clase de oameni necăjiți întru ajutor, nu este altul, decât dreptatea socială, pe care dacă am realizat-o pe alte terenuri, cu atât mai vărtos trebuie să o realizăm în cazul de față.

AUREL MOACA.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare)

Dar căința ne mai dăruiește și *lumina înaltă* a lui Christos. Ne luminează mintea, ca să înțelegem, că întreaga lume cu toate comorile ei nu este capabilă să mulțumească un suflet dornic de perfecțiune; că mai pe sus de plăcerile lumești înșelătoare, de bogățiile trecătoare și decât înaltele poziții sociale stă un cuget împăcat cu sine însuși și un dor după infinit, după divin.

Această lumină, pe care ni-o oferă căința, prin fața ei veselă, ne-a zugrăvit-o cu multă măiestrie, un *Leibnitz*, acest geniu protestant.

„Pe duhovnicul cuvios, serios și înțelept îl privesc ca pe un mare instrument al mântuirii sufletesti; căci sfaturile acestuia dau o directivă sentimentelor noastre, ne pun înaintea ochilor scăderile, ne rețin dela ocaziunile pentru păcat, ne risipesc îndoielile, ne întăresc cugetul descurajat, în fine alungă sau micșorează orice durere a sufletului. Dacă pe pământ nu există un lucru mai anevoios decât de a găsi un prieten credincios, apoi câtă fericire trebuie să simțim când descoperim pe unul, care, păstrând sigiliul inviolabil al unei taine dumnezeesti, trebuie să păzească secretul și să ajute sufletele“. Căci duhovnicul este cel mai credincios prieten al sufletului nostru, este intimul acestui suflet, medicul, maestrul, și luminătorul lui.

Dar nu numai atât. Fața veselă a căinții ne dă și *iertarea, încrederea că Dumnezeu ne-a iertat.* Acea iertare pe care a primit-o păcătoasa *Magdalena* prin cuvintele Domnului: *„Iartă-se păcatele ei cele multe că a iubit prea mult.“* (Luca, 7, 47.), și, de care s'a învrednicit și *Zacheu*: *„ Astăzi s'a făcut mântuirea casei acesteia, pentru că și acesta fiu a lui Avram este.“* (Luca, 19, 20.).

În lumea aceasta nimeni nu ne iartă, nici societatea, nici legea, nici măcar prietenul nostru. Cel mai vinovat decât noi ne acuză și cere stăruitor, să fim pedepsiți pentru a liniști societatea. Și nu suntem iertați, chiar dacă ne-am ispășit vina; suntem lăsați în durerile noastre; și nici măcar fiii noștri nu sunt cruțați de oșanda ei necruțătoare. Și aceste suflete nevinovate sunt expuse disprețului public. Ori câte

dureri, ori câte neazuri ne-ar coplesi, lumea ne strigă fără milă și triumfătoare: *„Sufără că ești un mare păcătos.“* Și această lume este mai ticăloasă decât noi. Dar nici conștiința nu ne ărtă. De am fi în vârful piramidei sociale, de am fi cules toate titlurile de nobleță și de distincție, acest glas infalibil va fi judecătorul nostru etern. Căci el este glasul lui Dumnezeu, care cere ispășirea vinei. Și totuși mai este un remediu. E taina căinții. În această taină Dumnezeu-omul ne dă iertarea, încredințarea, că suntem iertați, dacă ne-am zdrobit sufletul, dacă l-am trecut prin fața îndurerată a căinții, dacă am ispășit păcatul prin primirea doctoriei sufletesti. Iată ce dar mare primim în taina pocăinții. Căci această căință ne zdrobește inimile, ca să ni-le înalte; ne rănește sufletele, ca apoi să ni-le vindece; ne înfrânge mândria, sensualitatea și răsvrătirea prin umilință, sacrificiu și supunere, ca să ne umple sufletele cu pace, mângâiere, lumină și iertare.

Scaunul mărturisirii este de o covârșitoare importanță pentru progresul nostru spiritual-moral. Căci în el ne destăinuim nu numai faptele externe, pe care le urmărește și pedepsește și puterea lumească, ci întregul nostru om intern, ca: gândurile, simțirile și doririle. Recunoscându-ne păcatele, le unim și le condamnăm; simțim durerea cea mai adâncă pentru săvârșirea lor, dar în același timp ni-se înfiripează în suflet și dorul de îndreptare. Prin faptul că ne recunoaștem alunecările, ne-am luminat mintea; iar căindu-ne, obținem curățirea inimei, care va da acum pinteți voinții, ca să săvârșească roduri vrednice de căință. (Mat., 3, 8.).

În scaunul mărturisirii, ni-se revelează răul din noi, pe care va trebui să-l alungăm voincește printr'o luptă sufletească, sinceră și cât mai demnă.

Prin căința noastră, vom stărpi răul din rădăcină, cultivând în locul lui virtuțile mărețe, ca: smerenia, blândețea, curățenia, răbdarea, altruismul, etc. Prin taina pocăinții ajutam sufletele să se urce pe treptele cele mai înalte ale sfințeniei. Căința este prin urmare, coroana activității noastre pastorale. Prin îndeplinirea cu sfințenie a acestei taine mari, câștigăm noi autoritatea supremă asupra sufletelor; prin ea devenim noi adevărații păstori și regi ai turmei

noastre. Ea va cimentă legătura indisolubilă între păstor și între turmă. Și de această căință purificatoare avem nevoie mai ales acum când neamul nostru, după lunga săptămână a patimilor, trecând la înviere, își serbează săptămâna luminată. Trebuie deci să dăm atenția cea mai mare acestei taine, căci prin ea pregătim sufletul acestui neam la sfințenie, la omenie, care este cununa cea mai minunată, menită să împodobească frunțile singuraticilor indivizi, precum și a neamurilor. — Sfințenia vieții, iată ce se obține prin exercitarea cu demnitate a cheilor împărăției cerurilor. Am zis că pocăința este cheia, prin care deschidem porțile împărăției lui Dumnezeu. Sufletul omului, ca și sufletul unui neam întreg poate și trebuie să devină lăcașul acestei împărății, care este a sfințeniei desăvârșite. Acum trebuie să mai zic, că împărăția lui Dumnezeu se încetățenește în inimile oamenilor și a neamurilor prin căință. — Neamul nostru, după praznicul învierii sale, nu-și poate îndeplini cu vrednicie înalta menire, pe care o are în această parte a lumii, decât numai dacă sufletul lui întreg se va renaște, din marea păcatelor, prin căința făcătoare de minuni, la viața neprihănită a idealului evanghelic. — Căci cuvintele marelui apostol al lumii au un tâlc profund nu numai pentru singuraticii indivizi, ci chiar și pentru neamuri întregi: „*Frustra ad gloriae celsitudinem nititur, qui prius virtute non claruit.*” — Înzadar stăruiești spre culmile gloriei, dacă nu te-ai distins înainte de toate prin virtute“.

(Urmează.)

OSANA!

La umbra fiecărui maslin poposea câte-o ceată de oameni, bătrâni cu păr cărunt și barbă albă, bărbați în floarea vârstei, femei evlavioase, flăcăi și fecioare, și o mulțime de copii. Toți erau osteniți de drum, căci veniseră din mari depărtări, conduși de un singur gând. În anul al optsprezecelea al împărăției lui Tiberiu ei au venit să-și plătească datoria către Biserica cea mare din sfânta cetate.

Eră un amestec de cântece și povești. Unii, se ridicau, părăsind dulcea umbră a maslinului

ce-i adăpostise, și se îndreptau cântând psalmi, către poarta cetății. Alții, sosiți tocmai atunci, le luau locul la umbra maslinului părăsit. Ici colo, unii își desfăceau merindea și prânziau, spunându-și veștile sosite dela Roma și din alte părți ale lumii. O femeie din Bethania grăia unei cete de Galileeni:

— Profetul dela Nazaret a fost la noi... A înviat pe Lazăr, fratele Mărtei și al Mariei... Vorbă cu atâta foc, încât, dintr'odată toate privirile se ațintiră asupra ei. La umbrele maslinilor din apropiere toate glasurile amuțiră.

— Lazăr a fost îngropat de patru zile, — continuă femeia, l-am însoțit doar și eu la groapă. În ziua cea de-a patra a venit protetul... Nu știam ce gânduri îl murlesc. El se ruga în fața mormântului, când deodată, o lacrimă se ivi în ochii săi dumnezeiești. Fața lui se făcu strălucitoare ca soarele. Așa, cu fața scaldată în lumină, porunci oamenilor să desfacă mormântul. Eu atunci am fost cuprinsă de fiori și tocmai mă gândeam să mă întorc în sat. Nu-mi place să văd morții. Dar în clipa aceea, el își deschise graiul și strigă cu glas mare: Lazăre vino afară! Și mortul ieși înfășiat în scutece...

— Ce spui femeie, — o întrerupsese un fariseu, care tocmai sosisse la ceata Galileenilor. Acela e un înșelător, v'a luat mințile...

Femeia tăcu plecând-și capul în pământ. Oamenii, făcură o adâncă închinăciune în fața mai marelui poporului.

— Așa-i, așa-i, ai dreptate stăpâne! Un om nu poate să învieze morții, așa ceva nu s'a auzit niciodată.

Ca trezită din vis, izbucni acum femeia:

— Eu am văzut cu ochii mei... Eu nu sunt nebună. Mulți oameni au văzut...

— Femeia tot femeie, — mai zise fariseul, disprețuitor, pornind către umbra altui maslin.

Dar la umbrele tuturor maslinilor convorbirile aveau același subiect.

— Nimeni, niciodată n'a grăit ca el, — spunea un bărbat voinic din Galilea. Cuvintele lui sunt cuvintele dărilor. Eu îmi pierdusem orice nădejde de viață... Dar... când cuvintele lui au străbătut în inima mea, flacăra nădejdii s'a aprins iarăși întrânsa... Mare profet ne-a trimis Dumnezeu...

— Eu am fost un înșelător, — adăogă altul. Mi-am făcut avere mare cu înșelăciunile. Oamenii mă arătau cu degetul. Sunt numai de aici, din Ierichon, și totuși, niciodată n'am îndrăznit să viu la sărbătoare... Mă temeam, să nu întâlnesc vre-un om pe care l'am năpăstuit... El a intrat acum trei zile în casa mea, ca să-mi arăte calea dreptății... Vedeți, am venit și eu la sărbătoare. Oamenii ai lui Dumnezeu, spuneți-mi, nu cumva se află între voi vre-unul pe care să-l fi năpăstuit? Viu e Domnul că îi voi întoarce împătrit...

— Fie laudat numele lui, — strigă o femeie frumoasă, cam de douăzeci și cinci de ani. Eu am fost cea mai păcătoasă între femei. Am stricat casele oamenilor, am turburat mințile bărbaților... Dar bărbații..., aceiași, cari au păcătuit cu mine, m'au prins și m'au dus înaintea lui, cerându-l să mă judece la moarte. Iar el m'a iertat și m'a mântuit... Oamenii m'au dus la moarte, el mi-a dat vieță... A omorât numai șarpele care era ascuns în sânul meu... Oamenii buni, eu numai de-atunci trăiesc, de când el mi-a arătat lumina vieții...

În timpul când vorbea femeia, dela umbra altui maslin veni un om ca de cincizeci de ani, și așezându-se în fața ei, îi sorbia fiecare cuvânt. Apoi, își deschise el graiul,

— Mă mai cunoașteți? Eu sunt Vartimei..., Știți, Vartimei cel orb... Aduceți-vă numai aminte, cum veniam și eu la sărbătoare, cum mă opriam la fiecare ceată de oameni și cerșiam o fărimitură de azimă, ori, un ban... Acum văd... El mi-a dat vedere... Acuma văd și eu soarele pe cer...

Așa se vorbea la toate umbrele de maslin. Fariseii mișunau în toate părțile, spuniau oamenilor, „bun sosit“ și încercau să schimbe subiectul convorbirii lor. Zadarnic! Pretutindeni se șoptia un singur nume, același și același....

— Eu am fost șchiop, și acum umblu...

— Treizeci și opt de ani am zăcut pe pat... Am fost slăbănog, n'am putut să-mi mișc mâinile și picioarele... Acuma sunt sănătos, ca și alți oameni...

— Eu am fost gârbovă..., acum sunt dreaptă ca spicul de grâu...

— El e Mesia, el e Christos?

— El e Fiul lui Dumnezeu!

— Care vine la sărbătoare?

— Vine! Totdeauna a venit...

Un râjnet drăcesc se întipări pe buzele unui fariseu la auzul ultimelor cuvinte. Dar, nimeni nu-și bătea capul cu el. De către răsărit, se zăria un nor de praf. Un convoiu de oameni veseli înaintau către sfânta cetate.

Atunci, umbrele maslinilor rămaseră pustii. Oamenii se ridicară și se îngrămădiră pe amândouă părțile drumului.

— E profetul, — strigară toți într'un glas.

Eră într'adevăr profetul, un bărbat frumos, în floarea vieții, călare pe mânz. În jurul lui, o ceată de oameni cu crengi de copac în mâni, strigau veseli:

— Osana! Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Osana, Osana!

Privind pe cei cari strigau și zâmbindu-le, cel de pe mânz își ridica din când în când mâinile și îi binecuvânta. După fiecare binecuvântare strigătele deveneau și mai puternice.

Când convoiul fu ca la o sută de pași, ca mișcat de o putere nevăzută un băiat se smulse de lângă mamă-sa, și urcându-se într'un maslin, începu să strige din toate puterile:

— Osana, Osana!

Mulțimea se simți împinsă de aceeași putere nevăzută. Toți alergară la copacii de lângă drum și îi despoiară de crengi. Fecioarele își smulseră florile din păr și le presărară pe drum. Fariseii cercau zadarnic să liniștească poporul. Nimeni nu le mai da ascultare. Toate glasurile se uniră cu ale celor cari veneau.

— Osana! Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana!

Cete mari de copilași din sfânta cetate și de pe aiurea, băteau voioși în palme și strigau și ei, întrecându-se cu cei mai în vârstă. Un bătrân cu plete lungi, albe ca zăpada, îl învâluia cu privirea ochilor săi, scăldați în lacrimi.

— Aveți dreptate copilași, — le zise apropiindu-se de ei și mângâindu-le părul. Bucurați-vă și voi, că astăzi s'au împlinit scripturile cele de demult.

Din gură pruncilor și a celor ce sug

Ai săvârșit laudă,

Strigați copii, strigați.

Că de veți tăcea voi,

Pietrile vor striga.

Bucură-te fata Sionului,

Că iată, împăratul tău,
Adevăratul tău împărat,
Vine blând, ca un mieluşel
Călare pe mânzul azinei...

Copilaşii strigau din toate puterile, când în-
stârşit, sosi profetul. Toată iumea eră cuprinsă
de un sfânt, dumnezeesc delir. Numai fariseii,
înlemniţi aruncau priviri serioase mulţimii. Dar,
se desmeteciră în curând, se apropiară de mânz
şi îl opriră. Abia acum, încetară toate glasurile.
Un fariseu grăi profetului:

— Spune oamenilor, să tacă! Se apropie
marea sărbătoare, spune-le să n'o turbure cu
strigătele lor sălbatece...

Cel de pe mânz rămase câteva clipe gân-
ditor. Apoi, trimise mulţimei un surâs şi o bine
cuvântare, iar fariseilor o privire blândă, mân-
găitoare. Părea că vrea să le zică:

— Nu vă supăraţi prieteni! Aceşti oameni,
cari astăzi mă preamăresc, mâne, o să-mi ceară
moartea...

Apoi le dete răspuns:

— La ce să tacă? Lăsaţi-i, să se bucure!
Că de vor tăcea aceştia, pietrele vor striga...
Voi, fariseilor, n'aţi citit în scripturi?...

Ultimele lui cuvinte se pierdură în uraganul
de strigăte al mulţimei:

— Osana, Osana!

Profetul îşi făcu intrarea în sfânta cetate.

(„Ţara noastră“.)

SEPTIMIU POPA.

ȘTIRI

**Ziua onomastică a Majestăţii Sale
Reginei Maria la Caransebeş** s'a serbat cu
o deosebită solemnitate. Rugăciunea de mulţă-
mită s'a săvârşit din partea preoţilor Teodor
Şandru, Filip Pop, Petru Bancea şi a diaco-
nului I. Roşca. Răspunsurile au fost date de
cântăreţii catedralei.

De faţă a fost P. S. Sa arhiepiscopul Filaret
Musta cu întreg personalul din gremiul Consis-
torului, ofiţerii garnizoanei locale precum şi
celelalte autorităţi.

După slujbă D-1 comandant al garnizoanei
a ţinut soldaţilor în faţa bisericii o cuvântare
potrivită, după care a urmat defilarea trupei.

Plecarea Suveranilor în străinătate.

Joi seara familia regală a plecat cu simplonul
în străinătate. MM. LL. Regele şi Regina se vor
duce întâi la Bled unde vor fi oaspeţii familiei
regale jugo-slave.

După trei zile Suveranul îşi va continua
drumul la Paris şi de acolo la Bagnoles de
L'Orne, unde îşi va face cura obicinuită.

M. S. Regina va rămânea 8 zile la Bled
şi apoi se va reîntoarce în ţară şi va rămâne
până la sosirea Suveranului.

Hirotonire. P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret
a binevoit a hirotoni, Sâmbătă, în 20 Iulie a.
c., întru diacon, iar Duminică în 27 Iulie a. c.,
întru presbiter, pe candidatul de preoţie Octa-
vian Păuţa, numit administrator parohial în
Jamul-mic.

Numire. Dl profesor Traian Ţunea a fost
numit director al „Şcolii Normale“ din Ca-
ransebeş.

Felicitările noastre!

**Deciziune ministerială privitoare la profe-
sorii şi măestri curzişti.** Având în vedere, că numi-
rea cu încredinţare a profesorilor şi măestrilor curzişti
şi-au dobândit diplomele de profesori după 1 Aprilie
1922; Că dispoziţiunile deciziei Nr. 97887 din 1924,
cu privire la gradaţiile de învăţător sau preot ale acestor
profesori şi măestri curzişti nu s'au aplicat deopotrivă în
toate cazurile; Că în fine nu este nici un motiv temei-
nic de a-i pune în stare de inferioritate faţă de colegii
lor curzişti, cari au obţinut numiri de titulari
până la data de 1 Aprilie 1922, Ministrul Instrucţiunii a
adus următoarea Deciziune: Profesorii şi măestri curzişti
din Ardeal, numiţi cu încredinţare pe baza diplomelor
obţinute dela comisia interimară de examinare din Cluj,
se confirmă ca titulari provizorii pe data la care au fost
numiţi cu încredinţare, cu excepţia acelor cari ocupă
catedre, ce nu corespund diplomei lor, fie ca specialişti
fie ca grad sau categorie de şcoală. Aceştia, din urmă
pentru a putea fi confirmaţi ca titulari provizorii, vor fi
transferaţi la catedre, ce corespund calificaţiei specifice
în diploma lor. Gradaţiile convenite acestor profesori şi
măestri, conform dispoziţiunilor din articolul precedent,
se vor transforma din învăţătoreşti şi preoteşti în gra-
daţii de curs secundar (profesor s'au maestru) pe aceeaş
dată pe care au fost confirmaţi ca titulari sau numiţi cu
încredinţare. Gradaţiile astfel transformate se vor calcula
conform normelor din decizia cu Nr. 97887/924 art. 5,
ultimelor alineate (I şi II), privitoare la curzişti, la leafa
de bază ce li-se cuvine, potrivit calificaţiei ce posedă.

**Inchiderea sesiunii extraordinare a
Corpurilor Legiuitoare.** Terminându-se lucră-
rile pentru îndeplinirea formelor legale de cons-

tituire a Corpurilor Legiuitoare și pentru alegerea diferitelor comisiuni parlamentare, prin Mesaj Regal a fost declarată închisă sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare în 15 Iulie a. c.

Nouii miniștrii. În locul dlui general G. Coandă, carele a fost ales președinte al Senatului, M. S. a numit ministru de industrie și comerț pe dl M. G. Berlescu, actual subsecretar de stat la interne, iar de ministru al instrucțiunii publice, în locul dlui prof. P. P. Negulescu, care a fost ales președinte al Camerei, pe ministrul fără portofoliu dl profesor I. Petroviciu.

La lucrările publice, în locul dlui Petru Groza, care a dimisionat și rămâne ministru fără portofoliu, a fost numit dl C. Meissner. În locul dlui M. G. Berlescu, a fost numit subsecretar de stat la interne dl general Mihail Ionescu.

Tot cu această ocaziune a fost numit subsecretar de stat la agricultură dl D. D. Buiușescu.

Nouii demnitarii au depus deja jurământul în fața M. Sale Regelui.

Depunerea la Ministerul de Finanțe a titlurilor de rentă antebellică Austro-Ungară. Ministerul Finanțelor, Direcțiunea datoriei publice, în vederea centralizării definitive a titlurilor de rentă antebellică austro-ungară, face cunoscut, că toți cei ce dețin atari titluri să le depună cel mai târziu până la 15 August 1926 la Ministerul de finanțe „direcțiunea datoriei publice”, indiferent dacă aceste titluri au fost sau nu declarate și ștampilate la timpul său. Titlurile constituite gaj, asemenea vor trebui înaintate, iar dreptul de creanță va trece asupra chitanței ce va primi creditorul din partea Ministerului de finanțe. Titlurile trebuiesc prezentate în natură, nu va ajunge deci a se depune chitanța sau coala de dobânzi a titlurilor nominative (vinculate). Dacă titlurile unui supus român se află depozitate la institute din Ungaria sau Austria, neștampilate de Statul respectiv, deținătorul va autoriza numai decât institutul depozitar de a preda titlurile legațiunii noastre din Budapesta sau Viena, ca acelea, la rândul lor să ni-le poată trimite de urgență. Deținătorii din străinătate a titlurilor prevăzute cu ștampila românească sunt obligați a depune aceste titluri la legațiunile noastre din statele respective. Titlurile, cari nu vor fi prezentate până la timpul indicat mai sus, vor pierde dreptul de preschimbare în emisiuni ale Statului român, chiar dacă ar fi fost eventual ștampilate de autoritățile financiare române.

Reveniri la matcă. „Renașterea” din Cluj scrie: În eparhia noastră, a Clujului, a revenit la ortodoxie: preotul Dumitru Coșeriu din Sig

și Iosif Șerban din Chețani; iar dintre credincioși s'au întors în ultimul timp 119 suflete din Orășia, 766 din Vama Sătmăruului, 132 din Borșa și 408 din Chețani.

Cei mulți înainte!

Admiterea corigenții la trei materii în școlile secundare. Ministerul Instrucțiunii a dat următoarea decizie privitoare la elevii declarați repetenți din clasele a 2-a—8-a:

Elevii claselor 2-a—8-a secundară, declarați repetenți, pentru că, fie la calcul mediilor anuale, fie la calculul mediilor totale au avut note nesatisfăcătoare la trei materii (la una din aceste materii având cel puțin 4,66) se vor bucura de următoarele avantaje:

Elevii claselor dela a 2-a la a 8-a, rămași corigenți în 3 materii în condițiunile de mai sus, vor fi admiși a da corigență la trei materii în luna Septembrie.

Elevii claselor a 5-a—8-a rămași repetenți în aceleași condiții, după ce au dat examenul de fine de an, vor fi considerați corigenți pentru toate trei materiile.

Elevii acelorași clase, rămași repetenți pe baza mediilor anuale (fără a fi intrat în examen) vor depune examen integral în Septembrie.

Măsura este luată provizoriu, numai pentru anul acesta.

DI CICEO POP va fi recunoscut senator de drept. Comisiunea de verificare a Senatului, sub prezidenția mitropolitului Pimen al Moldovei, a recunoscut, în unanimitate, ca senator de drept pe d. Ștetan Ciceo Pop, ca fost președinte al Adunării naționale de la Alba-Iulia.

Admiterea la secția pedagogică universitară. Se știe că pe lângă facultatea de litere și filozofie din București funcționează o secție pedagogică universitară. Pentru anul acesta concursul de admitere în anul pregătirilor al secției pedagogice universitare va avea loc la București în ziua de 20 Septembrie 1926.

Vor fi admiși la concurs învățătorii și institutori. titulari cu diploma de absolvire a unei școli normale și cari au funcționat efectiv cel puțin trei ani în învățământul școlar după obținerea diplomei de absolvire a școlii normale. Ei vor putea avea vârsta de cel mult 35 ani.

Candidații vor înainta cererile de înscriere la concurs, împreună cu actele ministerului instrucțiunii (direcțiunea generală a învățământului superior) până la 10 Septembrie 1926.

Concursul va consta din probe scrise și una orală. Probe scrise:

- O traducere din limba franceză în limba română.
- O lucrare scrisă asupra unei chestiuni de limba română, istorie sau pedagogie și filosofie luată din programa școlilor normale.
- O lucrare scrisă asupra unei chestiuni de științe

naturale sau științe fizico-chimice după alegerea candidatului. Chestiunea va fi aleasă din programa ultimelor trei clase ale școalelor normale.

Proba orală.

Candidații reușiți la examenul scris cu media cel puțin 5 vor fi admiși la un colocviu. Acest colocviu se va ține asupra tuturor materiilor cerute la probele scrise (franceză, română, istorie, pedagogie și filosofie, științe naturale, științe fizico-chimice).

Controlul asupra obiectelor fabricate din metale prețioase. Prin înalt decret regal s'a aprobat jurnalul Consiliului de Miniștri privind la modificarea dispozițiilor art. 7 din regulamentul pentru punerea în aplicare a legii pentru înființarea controlului asupra obiectelor fabricate din metale prețioase și anume, constatându-se, că obiectul posedă unul din titlurile admise de lege se va marca cu următoarele semne: a) Semnul pentru obiectul de platină va fi „Vulturul cu un delfin în ghiare într'o încadrare pentagonală”; b) Semnul pentru obiectele de aur va fi „Cap de lupoaică”; deosebirea între titlurile aurului se exprimă printr'o încadrare geometrică diferită și prin numărul latin crestat în încadrare; c) Semnul pentru obiectele de argint va fi „Coroana Domnului Ștefan cel Mare”; deosebirea între titlurile argintului se exprimă printr'o încadrare geometrică diferită și prin numărul latin crestat în încadrare.

Jocurile socoliste. La Praga s'a inaugurat Duminică, în 4 Iulie a. c. serbarea „Socolilor”, a vestitelor societăți sportive din Cehoslovacia. Spectatori, ca la 150 mii, s'au strâns în stadion, în frunte cu președintele Masaryk. Organizația socolistă numără 330 membri activi. S'au făcut exerciții cu diferite instrumente de gimnastică și exerciții libere. Prințul Nicolae al României a sosit în 5 Iulie la Praga. Primit în audiență la președintele Masaryk, Prințul a fost invitat la masă, iar după amiază a luat parte la sărberea socolilor. Presa română a fost reprezentată prin 19 ziariști. Societățile de gimnastică din străinătate au trimis la Praga numeroși delegați, între cari și români.

Reluarea relațiilor între Vatican și Rusia sovietică. „Frankfurter Zeitung”, anunță, în legătură cu reluarea tratativilor dintre Rusia sovietică și Vatican, că în curând Vaticanul va numi un reprezentant diplomatic la Moscova, iar reprezentantul diplomatic al Rusiei la Roma va primi însărcinarea de a reprezenta Rusia și pe lângă Vatican. După cum afirmă oficiosul guvernului sovietic „Isvestia”, biserica catolică

se va bucura de aceleași drepturi în Rusia ca și celelalte biserici.

Repartizarea sporurilor de salarii. Consiliul de miniștri a discutat propunerile dlui ministru de finanțe I. Lapedatu și ale dlui subsecretar de stat dela finanțe M. Manoilescu relative la repartizarea sporurilor de salarii cuvenite funcționarilor și pensionarilor publici.

Consiliul a admis aceste propuneri, hotărând ca sporul de salariu ce se va plăti cu începere dela 1 Iulie 1926, să fie calculat pentru fiecare funcționar în parte, pe baza diferenței între salariul normal corespunzător funcțiunei sale, adică salariul din 1914 înmulțit că 40 și salariul real de azi.

Sporul ce se acordă anul acesta dela 1 Iulie 1926, va fi de 15% din această diferență, urmând ca la bugetele viitoare sporul să fie mărit după acest principiu până la completa normalizare, pe baza unui plan întocmit de ministerul finanțelor și adoptat de consiliul de miniștri.

În ce privește pe pensionarii publici, sporul se va da după norme analoage celor aplicate funcționarilor publici.

Aviz școlar.

Părinți sau tutorii cari doresc, ca fiii lor să fie primiți în școala normală cu 6 clase din Caransebeș, să-și înainteze cererile timbrate în regulă și instruite cu documentele necesare până la termenul de 14 Septembrie, direcțiunii școalei normale din Caransebeș.

Cererile pentru primire și cererile pentru bursă se vor adresa Ministerului Instrucțiunii, și se vor înainta direcțiunii școalei normale.

La cerere se vor anexa următoarele acte:

1. Extras de botez, dela preot, din care să se constate că aspirantul are vârsta între 12—15 ani.

2. Actul de vaccină sau dovadă, că a zăcut de vărsat.

3. Certificatul de studii (pentru cl. I. de 4 cl. primare) dela școala, la care a urmat mai înainte.

La înscriere în școala normală se va plăti ca taxă de înscriere suma de 480 Lei.

4. Certificatul de bună purtare pe hârtie netimbrată din partea direcțiunii școalei la care a urmat

5. Un certificat dela primărie prin care să se facă dovadă, că copilul e fiu de cetățean român.

Dacă aspirantul pretinde bursă sau semibursă, la cerere se vor anexa următoarele acte:

a) Un certificat al perceptorului fiscal respectiv, prin care să se arate amănunțit dările ce le plătește reprezentantul legal al aspiranților către stat, județ sau comună. Acest certificat va fi vizat de administrația financiară respectivă.

b) Un certificat al primăriei locale, prin care să se arăte amănunțit numărul copiilor și vârsta fiecăruia, cum și averea pe care o posedă reprezentantul legal al copilului.

c) Un certificat dela primărie sau autoritatea la care servește sau a servit părintele copilului, dacă e funcționar de stat, județ sau comună; în acest certificat se va arăta serviciile civile sau militare aduse Statului și anii serviți.

Cererile de înscriere la concurs vor fi semnate totdeauna de către reprezentanții legali ai candidaților (tata, mama sau tutorul școlarului), cu arătarea profesiei și a locuinței subscrisorului.

Elevii înscrși vor fi supuși în luna Septemvrie întâi la examinarea medicală precum și la cercetarea aptitudinii muzicale.

Candidații admiși la cercetarea medicală și cea muzicală vor fi supuși la probe scrise și orale:

Probleme scrise vor fi:

a) Din limba română: o pagină dictată, care se va alege din cartea de citire curs primar.

b) Din aritmetică: un exercițiu ușor cu numeri întregi sau decimale.

Probleme orale vor fi:

a) Intrebări asupra limbei române, citire cu voce tare și analiza.

b) Aritmetica (și geometrie) exerciții și teme ușoare.

c) Istoria și geografia țării.

Intrebările se vor face după programa analitică a școlii primare.

Înscrierile se vor face și în celelalte clase întrucât sunt locuri vacante.

Se observă, că în școlile normale de băieți vor putea fi admiși de drept în clasa II. III. elevii de școli normale, liceu și civile cu absolvirea clasei anterioare, în celelalte clase cu examen de diferență.

Înscrierile se vor face în zilele de 13—17 Sept.

Examenele de admitere în cl. I., examenul de corigență și examenul de diferență vor fi în 18, 19 și 20 Sept.

Chemarea Duhului Sfânt în 21 Sept.

Încaperea prelegentilor în 22 Sept.

Ce privește acordarea burselor, se va distribui de fiecare clasă câte 15 burse, și 15 semiburse.

Elevii vor locui o parte în oraș, la gazde, alături de vîptul în internat iar o altă parte în internat.

Pentru anul școlar 1926/27 se vor primi în internatul Școlii normale de stat din loc solomon cu taxa de întreținere lunară de 800 Lei. Bursierii pe lângă burse ce o primesc vor mai plăti încă 400 Lei lunar și semibursierii 600 Lei. Această taxă se va plăti anticipativ, în trei rate și anume: La înscriere pe 4 luni înainte, la Crăciun pe 3 luni și la Paști pe 3 luni.

Toți elevii la intrarea lor în internat vor aduce cu sine:

a) 4 cămeși și tot atâtea izmene;

b) 6 batiste, 4 perechi ciorapi și obiele;

c) saltea, plapomă, perină precum și toată rufăria de pat în număr suficient pentru schimb;

d) 3 ștergare și 2 perechi de ghete.

Comunitatea de avere, văzând grațiile de susținere în școli a fiilor de grăniceri, a admis să acoarde vîptul în Internatul Comunității parte gratuit parte cu un preț foarte redus și pentru elevii școlii noastre normale.

Deci, băieții grănicerii cei cari sunt total lipsiți de mijloace materiale și au purtare exemplară, să-și înainteze îndată individual cererile, la care să anexeze documentele următoare:

1. Certificat dela Perceptorat despre averea imobilă și impozitul stabilit după această avere.

2. Dovadă, că este fiu de grănicer împădurit.

3. Declarație din partea părinților, că se vor supune atât dănșii cât și fiii lor dispozițiilor regulamentare, despre care vor lua cunoștință la prezentarea în internat.

4. Certificat școlar pentru elevii cl. I. și pentru cei ce vin dela altă școală.

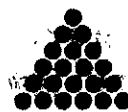
Caransebeș, 1. Iulie 1926.

Diracțiunea

Consistorul diecezei ortodoxe române
a Caransebeșului

cu m.p. Ar. a.

Ceară curată
de stup.

Ofertele sunt a se adresa acestui
Consistoriu până la 15 August 1926.

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

☛ Clinică de păpuși ☛
(Reparări de păpuși).

AVIZ!

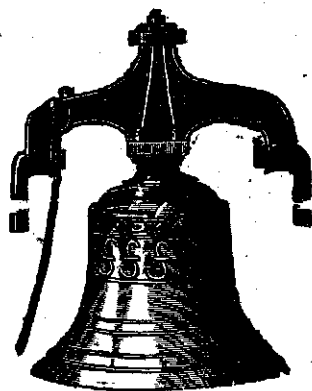
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz, electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teacuri pentru ceară (*Wachspressen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

☛ cu prețuri foarte eftine. ☛